

# מסורת הש"ס

(א) גיטין נג'. ובגין.  
 (ב) בתבנית כמנהגיהם. א"י  
 (ג) להורג. א"י אלא לא  
 אפילו י' י"ק. (ד) ע"ז ג'.  
 לקמן נג'. ומהרה נד'.  
 (ה) לקמן נג'. א"י. כי יבוא  
 עמ' לתיכף. (ו) י"ג ד'המל'מ'ס  
 לכסר ראשון המצוי על יד  
 ה' וי' פני מחוץ א"י  
 ה' מוס' שבג'י. (ז) כי יבוא  
 ו' נעקרו י"ק. (ח) כי יבוא  
 וה' א"י. (ט) כי דומ'ר ד"ר  
 א"י. (י) כי א"י ו' א"י לו לת'  
 שמ' י"א רוב ההל' כיה'ס'  
 קוד'ם ש"ל אח'ן וח'ר דמק'ן  
 כ'י כ"ל"י. (יא) וה' א"י א"י.  
 (כ) כ"כ ד'פ' א"י. (כג) ע"י  
 חולד'ן ד'ק ע"י ע"י ח'ס' ד"ה'  
 (כד) הול' א"י. (כה) ע"י ע"י ע"י

## הגהות הב"ח

(א) נב' דב'קנן הור' לדמית':  
 (ב) שם פ'ט' אחר ה'י' ר'י'  
 ו'ל'מ'ל' (ג) ר'ש"י ד"ה'  
 אימ'ל' ו'י' ו'ל'מ'ן ק'דרת'  
 ו'ל'מ'ן נ'למ'ת'. (ד) ד"ה'  
 ח'ט'י'ן ו'י' ח'ט'ו'ט'  
 ש'ני'מ'ל'ה' מה':

## גלוין הש"ס

מתנ' וקשו'ר' ג'ובת'  
 בבור'ת' ע' נ'מ'ש' פ"ז  
 ד'כ"מ פ"ז:

## לעני רש"י

טוב'פ'ל'ש' ו'ת'מ'פ'ל'ש'.  
 דע'י'י'.  
 ינ'צ'י'ב'י'ת' ו'י'נ'צ'י'ב'י'ש'.  
 ח'כ'י'י'.  
 מ'י'ש'ל'י'ת' ו'ש'י'י'.  
 ט'ח'ת'ו'ת'.

## מוסף רש"י

אימ'ר כ'י' לא ק'נט'ו כ'ו'  
 אחר'י. ל'ג'ל'ס. ו'ע'י'ב'י'ס'  
 ח'י'י' ל'ג'ל'ס ד'מ'ת'ן כ'י'ז'ק'י'ן  
 (נ'צ'י'ן נ'ג') ה'מ'ע'מ'ל' א'ת'מ'ל'ת'  
 ה'מ'ע'מ'ל' ש'ג'ג' מ'ע'מ'ל' ו'מ'י'ד'  
 ח'י'י' (ע'מ' ד'ה'י' ה'ז'ק' ש'א'י'נ'י'  
 כ'י'כ'ר'. ה'ט'ו'מ'ל'ת' ח'י'ע' כ'י'כ'ר'  
 כ'פ'י'ת'ו'ת'. לא ש'מ'י'ה' א'י'ן  
 ל'ח'י'י' נ'כ'י'י' מ'ן ה'מ'ר'ס'. לא'  
 ק'וד'ם ש'י'צ'א' ש'א'ר'י'  
 ה'ע'ר'ו'ל'. ו'ע'י'י'ן לא מ'ת'ק'מ'  
 ד'כ'ס'ר כ'י'מ'ל'ת' ק'וד'מ'ת'ה'  
 כ'מ'כ'י' ל'כ' כ'י'כ'ר' א'כ'ר' ז'י'ל'  
 ו'ל'א ה'י' מ'כ'י'ל' מ'ו'ס ק'וד'מ'ת'  
 (ו'ע'י'ל' ג') ד'ר'י'ת' ב'א'ר'ו'י'ת'  
 ש'ה'ב'י' ז'י'ל' ד'ק'ר' ל'ע'י'ב'י' ו'ל'מ'ת'  
 ה'א'ו'י'ס' מ'ת'ל'ה'. א'י'מ'ר'  
 כ'י'ש'ת'ו'ר'י'ת'. כ'י'י' ט'ע'ל'ה' ז'י'ל'  
 מ'ת'ל'ה' (ח'ת'ו'ר'ה' ד'ה'י' ח'ח'ו'ט'י'ן  
 ה'ח'י'צ'ו'ת'ו'ת' א'ש'כ'י'ס' ע'ל'מ'ת'  
 ה'פ'ה' ש'ב'פ'נ'מ'ו'. ש'ח'מ'ר'  
 מ'ע'ט'. ו'ש'ב'ג'מ'ו'ר'. ש'נ'ח'מ'ת'  
 כ'מ'י'ן כ'י'מ'ו'ת' ו'ל'א ח'י'מ'ר' א'ל'ל'  
 מ'ע'י'ן מ'ק'ן (ק'ש'ו'ן ד'ה'י'). ר'ע'י'ב'  
 כ'ה'נ'י' א'י'ק'ן נ'א'מ'נ'י'. ל'מ'ר'  
 מ'ל'מ'י' נ'כ'ל' ב' מ'ו'ס ה'י' ל'פ'י'  
 ש'מ'ע'ד'ו' כ'ה'נ'י' ל'ה'ט'י'ל' מ'ת'ק'י'  
 כ'כ'ר'ו'ת' מ'ו'ס ה'י' כ'י' כ'י' ל'פ'י'  
 ע'ש'מ'ת'ו'. ו'ל'א ה'י'ט' כ'ר''  
 ל'ה'ל'ח'ו'ת' ל'מ'ס' ל'ר'י'ן ש'ע' ע'ר'ו'ס'  
 ע'מ'ו' ע'מ'ל'ת' נ'כ'ל' ב' מ'ו'ס ז'  
 (ס'ח'ת'ו'ר'ה' ד'ה'י' ו'כ'י'כ'ר' ב'י'צ'ה' כ'ה'י')

# עין משפט ג'ר מצוה

ל' ד מ"י פ"ו מ'ל' ח'ו'ג'  
 ו'ב' ע'כ'ל' נ'ג'.  
 ל'ה ב' מ"י פ"י' מ'ל'  
 כ'כ'ו'ת' ה'י' י' ט'ו'ש'י'ע'  
 י'י'ד' כ'י' ש'י'ג' ע'י'ב'ף'.  
 ל'ו ד מ"י ע'ט' ה'י' י'א' ט'ו'ש'י'ע'  
 ע'ט' ט' פ' ד'  
 ה' מ"י' ט'ט' ט'ו'ש'י'ע'  
 ל'ו ד מ"י' ט'ט' י'ד' ט'ו'ש'י'ע'  
 ע'ט' ט' פ' ד':  
 ל'ה ז מ"י פ"ז מ'ל' א'ס'ו'ר'י'  
 מ'נ'ב'ח' ג'.  
 ל'ה ח מ"י פ"ח מ'ל' א'ס'ו'ר'י'  
 כ'כ'ו'ת' ה'י' י' ט'ו'ש'י'ע'  
 י'י'ד' כ'י' ש'י'ג' ע'י'ב'ף'.  
 מ'ט מ"י' ט'ט' ע'ט' ה'ל'כ'ט'  
 ט'ו'ש'י'ע' ט'ט' פ' ד':

## שיטה מקובצת

(א) ט'ימ'א מ'ת'ר'ו'י'ת' של ח'ב'י'ר'  
 ו'מ'ח' ע'ן ד'ר'ב'נ'ן ה'א'ו':  
 (ב) מ'ע'ש'ה' ע'י' ח'ו'ס' ל'ע'י'ל' (ד'ף)  
 ג' ע'י'ט' ו'ל'ק'מ'ן (ד'ף נ' ע'י'ט'):  
 (ד) ו'ר'ח'ו'ה' ק'ס'ו'ר'ו' א'ח'ד':  
 (ו) ג'ר'ת' א'ת' א'נ'ו'ת': ו' ח'ת'ר'ו'י'  
 ר'א'ה' ש'ת'ת'ר'ו' ה'ל'ך י'צ'ר'ס':  
 (ז) ו'ק'ש'ו'ר' ז'נ'ב'ו'ת' ז'ל'א'ר'ס'  
 (ח) כ'כ'ו'ר' ו'ר'ו'פ'ו' ו'כ'ע'ט' ו'ע'ש'ה'  
 כ'ו' ח'ר'ו' י'ש'ח'ו'ת' ע'ל'י'ו':  
 (ט) א'י'ב'ר' ד'ר'פ' לא י'כ'ת'מ'ת'  
 ב'ש'ע'ת' ד'ר'י'פ'ה' א'י'ן ש'ל'א'  
 ב'ש'ע'ת' ד'ר'י'פ'ה' לא א'י'ל' ל'א'ח'ר'  
 ד'ר'י'פ'ה' נ'מ'י' מ'י'ט' ע'צ'ר'י'ה' ה'ו'א'  
 ד'ק'א' מ'ד'ר'כ': ע'ן א'מ'ר' ר'ב' פ'פ'א'  
 א'ב'ל': ע'ל' ת'ג'ו'נ'א' ח'ו'ט'י'ן  
 ה'ח'י'צ'ו'ת'ו'ת' א'ו'ת' ה'י' נ'מ'ח'ק':  
 ע'ן ש'ע'נ'ק'ר'ו' מ'י'ט' ה'פ'י'נ'מ'ו'ת'  
 ו'ע'י'נ'ק'ר'ו' מ'י'ט' ה'י' א'מ'ר' ר'ב'  
 ר'ב' פ'פ'א' נ'מ'י': ע'ן נ'א'מ'נ'י'ן ר'ו'ע'י'  
 כ'ה'נ'י'ט': ע'ן ש'ה'ר' ט'ה'ר'ו'ח'ו'י'  
 מ'נ'ב'ו'ת': ע'ן ש'ת'כ'ת' ה'י'ה'  
 נ'מ'ח'ק': ע'ן נ'כ'ל' ב' מ'א'ל'ו'י':  
 ע'ן ל'ד'ע'ת' ה'ס'מ'ת'ל' א'ת' ה'מ'ו'ס'  
 ה'כ'ה'נ'י'ן: ע'ן ד'מ'ש'מ'ע' ש'י'ט'ל'  
 ב'ו': ע'ן ח'ו'מ'ס' ע'ם ה'ע'ו'ב'ד'  
 כ'ו'כ'י'ב' ו'א'ו'מ'ר'י'ס' ר'א'ה' ז'ק'ן ה'י'  
 לא י'ש'ח'ו'ת' ע'ל'י'ו' (ע'ן א'פ'י'לו'  
 ה'ו'א' כ'ה'ן: ע'ן ע'ד ש'י'ק'ש'ו'ר'ו'  
 ר'ח'ם: ע'ן ו'י'כ'ו'ל' ל'ה'ט'י'ל' ב'ו'  
 מ'ו'ס: ע'ן ח'ו'ב'ו'א'ת' ק'ט'ו'ת' ו'א'י'נ'ן:  
 ע'ן ש'ק'ו'ר'י'ן נ'י'י'ב' ה'ח'י'צ'ו'ת'ו'ת':  
 ע'ן ח'ו'ט'ו'מ'ו' ש'ב'פ'נ'מ'ו' ש'ע'י'ט'ל'  
 מ'ח'ם: ע'ן ש'ת'כ'ת' א'ו'ת'ן נ'מ'ח'ק':  
 ע'ן ח'ו'ב'ו'א'ת' א'ת' כ'ה'פ'ה': ע'ן ע'ל'י'ו'  
 ר'ש"י ו'ר'י'מ': (ע'ן נ'א'מ'נ'י'ן  
 ה'י'ך ר'ו'ע'י'ב' ש'ה'ם ש'י'ח'ל'מ'י'  
 א'מ'ג'י'ס' ע'ל'י'ו' א'פ'י'לו' ה'י':  
 ע'ן ל'ח'ו'ש' מ'ד'ר'י'צ'ה' א'ה'ו'י'ן:  
 ע'ן ל'א' ר'ו'ע'י' ל'ו' (ע'ן ב'א'ר'ו'י'ת'  
 א'י'מ'ר' ד'ר'ך צ'ד'ע'י'ס' (ע'ן מ'י'ע'ו'ט'  
 ה'ו'א' י'צ'ר'ו' א'י'ן לו ל'ח'ו'ש'  
 ש'מ'א' י'צ'ר'ו' ר'א'ש'ו' ו'ר'ו'ב'ו' ח'ו'ר'  
 ה'א'מ'ר' א'י'מ'ר' ה'ו'י' כ'מ'ר':  
 ע'ן ל'ח'ו'ש'י'ע'ן ש'מ'א': ע'ן מ'מ'ו'נ'ו'ת'  
 ו'ל'מ'ר' ר'ב'י' ד'ר'ב'א' ה'כ'ה'נ'י':  
 ע'ן כ'ו'כ'י'ב'י' ח'ו'ר' ו'י'צ'א':  
 ע'ן נ'מ'י' כ'י' י'צ'ע' ר'ו'ב':  
 ע'ן ל'ח'ו'ש' כ'ה'פ'ה' ש'ה'ט'י'ל'  
 מ'ו'ס: (ע'ן א'ת'ר'א' כ'כ'ר' ה'ו'נ'א'  
 ל'ש'ו'ן ה'ר'א'י'ס' ע'ן מ'ס' כ'י' ה'י'  
 מ'ו'ס: ע'ן ה'ו'י' כ'י' א'ת'ה'י'א'  
 נ'מ'י': ע'ן מ'ת' ד'פ'ש'י'ת' ל'י' ק'ו'ד'ו'ס'  
 כ'י': ע'ן ל'ח'ו'ש' ה'ל'ק'ע' מ'מ'נו'  
 ק'וד'ש'ת' כ'ו'י' מ'כ'י'ה' ד'ע'כ'ר'י'ס'  
 ל'ח'ת'ן:

## רבינו גרשום (המשך)

דאמ'ר א"כ נעשה בו מום  
 קרי מטיח לפי תומנו: היה  
 בכור. איל רודפו לנחט  
 ובעטו הנרדף כדי להבריחו  
 משנו ועשה בו מום הרי זה  
 נחטין עליו ולא נחטין  
 לישות בו מום: וצריכה הוא  
 הדין. מה שנחטו ומחמת  
 הכור. איל רודפו ואינו מחטין  
 לה' כי בוראו ואינו מחטין  
 למוט וליתר קמ"ל דלא:  
 מותר לאדם להטיל מום  
 בכבור קודם שיצא אל  
 לאויר העולמ. כי היכי דלא  
 ליטוהי ביה ליתר יתקלה. אבל  
 אחר שיצא כולו אסור. דהא  
 קדשוהו כותלי רחם:  
 באוודניה. לפי שהגדי אונו  
 גדולות ומוציאין חתין לרחם  
 קודם שאר באביו ויכול  
 להטיל בתן מום וכן אימרא מוציא שפתיו קודם:  
 אימר דרך צדיק נפק. והוציא צדיקו ואינו קודם  
 שאר אביו: אי ערם שפתיו  
 וכשהוא אכיל לא מיתחא במומא וכשהוא פעי מיתחוי:  
 החוטין. השינים החיצונות שמעורתו לפני הפה:  
 וכשנגממו. שנחטבו  
 והעיקרין קיימין: והפנימיות. שינים שנקשרו לגמרי  
 הו' מום: רועים ישראל נאמנין. לומר מעצמו נעשה  
 מום או זכרתי  
 חכם: רועים כהנים אין נאמנין שהחירו חן  
 להטיל מום: ורי"ו אומר ה' החשוד על הרבר  
 לא דנו ולא מעידו: גמ' ר' יוחנן ור' אלעזר  
 חד אמר רש"י אומר ה' נאמנין  
 בי כהנים נאמנין ללגימא לא היישנין רועי  
 כהנים בי ישראל אין נאמנין  
 מימר אמר כיון דקא מרחנא בינה לא שבוך  
 לדירי ויהיב לאחריני והוא  
 הרין כהן לכהן דחיישינן לגומלין ואתא רבן  
 שמעון בן גמליאל למימר  
 נאמן הוא על של חברו ואינו נאמן על של  
 עצמו ואתא רבי מאיר למימר  
 החשוד על הרבר לא דנו ולא מעידו  
 וחד אמר רועי ישראל והן כהנים נאמנין  
 מימר  
 להטיל בתן מום וכן אימרא מוציא שפתיו  
 קודם:  
 אימר דרך צדיק נפק. והוציא צדיקו ואינו  
 קודם שאר אביו: אי ערם שפתיו  
 וכשהוא אכיל לא מיתחא במומא וכשהוא פעי  
 מיתחוי: החוטין. השינים החיצונות שמעורתו לפני  
 הפה: וכשנגממו. שנחטבו  
 והעיקרין קיימין: והפנימיות. שינים שנקשרו לגמרי  
 הו' מום: רועים ישראל נאמנין. לומר מעצמו נעשה  
 מום או זכרתי  
 חכם: רועים כהנים אין נאמנין שהחירו חן  
 להטיל מום: ורי"ו אומר ה' החשוד על הרבר  
 לא דנו ולא מעידו: גמ' ר' יוחנן ור' אלעזר  
 חד אמר רש"י אומר ה' נאמנין  
 בי כהנים נאמנין ללגימא לא היישנין רועי  
 כהנים בי ישראל אין נאמנין  
 מימר אמר כיון דקא מרחנא בינה לא שבוך  
 לדירי ויהיב לאחריני והוא  
 הרין כהן לכהן דחיישינן לגומלין ואתא רבן  
 שמעון בן גמליאל למימר  
 נאמן הוא על של חברו ואינו נאמן על של  
 עצמו ואתא רבי מאיר למימר  
 החשוד על הרבר לא דנו ולא מעידו  
 וחד אמר רועי ישראל והן כהנים נאמנין  
 מימר

# כל פסולי המוקדשין פרק המישני בבורות לה.

**גדיא** באוודניה. כשרואה שמיעוט הראש בחרן יכול להטיל מוס בחרן וזכר לו לחוש עם מרישא האחר שמא יאל רוב הראש וחזר דמתוך שאזני הגדי גדולות דרך אזניו לאלת שמיעוט הראש אימרא בשפותיה אלכ בצאניה לא לא ויש לו לחוש שמא יאל רוב הראש וחזר: **איבא דאמרי אימרא נמי**

**באוודניה** (א) [אימור] דרך צדיק נפק. כיון שרואה עכשו מיעוט לא חזן אין לומר שמא יאל ראשו ורובו וחזר (ב) והא אימר כנו ודאי כנו חיישי' שמא חזן לחומה לנו דפרק השאל בשבת (דף ק"ה). לן ודחיישין שמא אימרוהו וכתצוה דפרק אהר דייני ממונות (ל פסגדתי' ג'). ורנא דהכא ס"ל (ס' כרד חסדא דפ' זהמ'ה המקשה (חולין ס'ט): לרדכ הונא דלמך התס יאל שליט ומכרו לעובד כוכבים (לן יאל שליט אהר קדוש ולן חלה המכירה כלל כיון דנפק לנסוף רוצח דאימתי' מילתא דלמפרע קדוש א"כ הכא נמי (לן שליט רוב אהרי'ן א'יגלא' מילתא דהוה קדוש מעיקרא ונחמיצי' י' ממה שמטיל מוס צצכוו ואיכא לאוקמי ה' סלל' יאל כולל א'ינצ'א דר'כ הונא ה' סלל' יאל כולל וסוגיא נמי דרשי' כילד מערימין (תמורה כד): דמוקי דר'כ יודעה זומן הזה ולן חזי להקרצה ופריך אי זומן הזה מאי לנימרא ומשני מכו דמינא נגור דילמא נפיק רוב ראשו וקא שדי מ'ט מומא קמ"ל היא נמי דלא כר' הונא לדידיה זמיעוט ראשו נמי איכא איסורא ולן ה"ל למינקט רוב ראשו ועוד התס' דקאמר ליה ר'ב עמרס לר'ב ששת אמר על הזכור עם יליאת רובו יאה עולה עולה הו' או צכור הו' מ'ט נמי דלא כר' הונא דמשמע מ'י' דפשיטא דקוקס יליאת רובו יכול להפקיע מ'י' קדושת צכור אס לא נחלק צין מכתיה לתן: **נממר**

לאחר רדיפה לא פשיטא מהו דתימא צעריה הוא דמדכר קמ"ל ט איבא דאמרי אמר ר'ב פפא לא תימא בשעת רדיפה איך אבל שלא בשעת רדיפה לא אלא ה' אפילו לאחר רדיפה נמי מאי טעמא צעריה (הוא) דמדכר' א"ר יהודה ימותר להטיל מום בבכור קודם שיצא לאויר העולם אמר ר'בא גדיא באוודניה אימרא בשפותיה איבא דאמרי אימרא נמי באוודניה אימור דרך צדיק נפק אמר ר'בא אבל ואי מיהוי פעי ומיהוי הוי מומא מאי קמ"ל תנינא (ע' ח' החוטין החיצונות שפגמנו ושנגממו הפנימיות שנעקרו י' מ"ט לאו משום דכי פעי מיהוי אמר י' ר'ב פפא ר'בא נמי טעמא דמתנ' מפרש מאי טעמא נעקרו הוי מומא משום דכי פעי מיהוי: מתנ' כל המומין הראויין לבא בדי אדם רועי ישראל נאמנין י' רועים כהנים אינן נאמנין רש"י אומר ה' נאמנין הוא על של חברו ואין נאמן על של עצמו ר"מ אומר ה' החשוד על הרבר לא דנו ולא מעידו: גמ' ר' יוחנן ור' אלעזר חד אמר רועי ישראל בי כהנים נאמנין ללגימא לא היישנין רועי כהנים בי ישראל אין נאמנין מימר אמר כיון דקא מרחנא בינה לא שבוך לדירי ויהיב לאחריני והוא הרין כהן לכהן דחיישינן לגומלין ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר נאמן הוא על של חברו ואינו נאמן על של עצמו ואתא רבי מאיר למימר החשוד על הרבר לא דנו ולא מעידו וחד אמר רועי ישראל והן כהנים נאמנין מימר

מקם מעט: או שנגממו. שנחטבו צרפתן מלמעלה בעומק ולא חסרו כלום הו' מוס הו'אל ונראה י' אהן חוטין: **פנימוט**. שהשיינים הגדולות קצעות בהן שקורין מיישיליר'': שנעקרו. לגמרי הו' מוס דמפרש הו'אל וואיל וכי פעי מיהוי אלכ פגימה או גימוס אינו יוכר בהם שהי' חזרותו י' צפ'ה: **מאי טעמא**. הו' פנימיות מוס אפילו (ע' בעיקרה: **מתנ'** הראויין לנא ע"י אדם. שיש לומר אדם הטילו צו כוון נכמת עינו נקטעה ידו נסדקה אזנו: רועי ישראל נאמנין. לומר מאליהן נאמנו: דנחשדו דבכר. ובגמרא מפרש מאי קרי רועי ישראל ומאי קרי רועי כהנים. האי דנקט ראויין לנא צדיק אדם לפי שיש מומין שאין ראויין לנא צדיק אדם כגון בעל חמש רגלים או עינו אחת גדולה כשל עגל או קטנה כשל אווז דהוי מוס שאין אדם נחשד עליו: **ט' דרש"י** ר"מ מפרש בגמ': **גמ'** חד אמר. מתנ' דקתני רועי ישראל נאמנין (לן אפילו הן עומדים צבית כהנים שהכזור שלהם: **לנגימא לא חיישין**. דליחשידיה שמא על ידי אדם צא לו צכוונה ורועה זה משקר וצא להטירו כדי שיחטו רבו כהן ויאלחנו ממנו עמו: (ו' והא דקתני רועי כהנים אין נאמנין הכי קאמר רועים שהן כהנים אין נאמנין אס הזכור ציד ישראל דנחשד האי כהן רועה שהוא עגמו הטילו י' צו: **דמימר**

טימא טהרותיו של חבירו ומוס לא קנסו בנו אחריו. לשלם אע"פ לדידיה קנסו כדאמרי צפ' ארבעה אבות נוקיין (צ"ק ד':) שאינו נוכר. שהרי יש טהרות מונחות לפניו ואין הזיק ניכר בהן: לא שמיא הו'ק. לחיוביה אפ"י לדידיה מדאורייתא: **מתנ'** ושערו מזוולת לפי שלא יש היה נגזו מעולם: קפדור. ממונה: מה טיבו של זה. שהניחיהו להזקין כל כך: פ'גוס. רומח: והפירו. שהרי אין לומר ששעוד כוכבים הזה להטירו נמכוין שהרי אינו יודע ע"י מוס שיעשה צו ושחט אלכ א"כ נכל יש מאליו: כל שהוא לעמ. י' שלטיל מוס נמכוין להטירו: **גמ'** דאי אשמעינן עובד כוכבים (י' דהמירו צכור ראשון על יד מוסו לליכא לנימיר אחי האי עובד כוכבים למיסקר ללמד להטיל מוס כקצשים דסיכיה דעובד כוכבים לא איכפת לן שהרי נהוג הוא באיסורא: ואל אפי' לאיחלופי בגזול. דמתן דחוי דהמירו חכמים זמון ההל' לו ע"י מיעוקות לא אחי לנימיר אי שדי גדול מומא מיסתרי גדול כקטן לא מיחלף: לא ענו. דמוחר דחבירו ע"י העובד כוכבים: אלכ דאמרו כ'ו' לקסדור אינו נחשט אלכ א"כ היה צו מוס דמשמע יש שיפול צו מוס ממילא דליכא לנימיר דמדכריהס למד עובד כוכבים דמתא להו שיפול צו מוס: נעשה. משמע ע"י אדם: ממיילא הוא. שלא היה יודע העובד כוכבים שיהא עומר על ידו ולא להטיר נמכוין: גרמא. אס הניח צכק ודבילה ע"ג אהן הבכור כדי שיצא הכלב ויטלנו: **מסיה לפי תומו**. שלא שאלס קסדור מה טיבו אלכ הו' ע'למן נמכוין לפי תומוס י' ואומרים ראה לא ישחט זה לעולם אלכ ע"י מוס ולא נמכווין לך שטייל צו מוס: **מתנ'** היה צכור. איל מננח בנא ודופו לאלס נגממו ובעטו אדם צכור ועשה זו מוסו: **ישחט עליו**. ואפי' י'ל כהן לפי שלהלנתו נמכוין: **גמ'** צעריה. מה שרדפו: קודם שיאל לאויר העולם. דצכור אינו קדוש עד י'ן שמתקדשו רחם: גדיא **באזניה** שיאל כל ראשו נלאין אנוי ויכול ע'ן להטיל מוס דכל זמן שלא יאל כל ראשו אינו כילוד: אימרא **בשיפתי**. ששפתיו נלאין מחלה ואנוי (א) הן קשורות ואינן נראות עד שיאל כל ראשו: **צדיעו**. טונפ'ל'ש: **איל** ולא **מיהוי**. אס לצכור יש לו מוס הכי כי פעי מיהוי הו' מוס שנגמלי ונשחט עליו דלמתי בפיקויה דלקמן (דף לו.) דאינו נחשט אלכ על יש מוס **חוטין החיצונות**. ככי דשיני שקורין י' ינ'י'צ'ה'. החיצונות אומס שנפלים כנגד חוטמו (י' יש שיטל שנפלים

**מסיה לפי תומו**. שלא שאלס קסדור מה טיבו אלכ הו' ע'למן נמכוין לפי תומוס י' ואומרים ראה לא ישחט זה לעולם אלכ ע"י מוס ולא נמכווין לך שטייל צו מוס: **מתנ'** היה צכור. איל מננח בנא ודופו לאלס נגממו ובעטו אדם צכור ועשה זו מוסו: **ישחט עליו**. ואפי' י'ל כהן לפי שלהלנתו נמכוין: **גמ'** צעריה. מה שרדפו: קודם שיאל לאויר העולם. דצכור אינו קדוש עד י'ן שמתקדשו רחם: גדיא **באזניה** שיאל כל ראשו נלאין אנוי ויכול ע'ן להטיל מוס דכל זמן שלא יאל כל ראשו אינו כילוד: אימרא **בשיפתי**. ששפתיו נלאין מחלה ואנוי (א) הן קשורות ואינן נראות עד שיאל כל ראשו: **צדיעו**. טונפ'ל'ש: **איל** ולא **מיהוי**. אס לצכור יש לו מוס הכי כי פעי מיהוי הו' מוס שנגמלי ונשחט עליו דלמתי בפיקויה דלקמן (דף לו.) דאינו נחשט אלכ על יש מוס **חוטין החיצונות**. ככי דשיני שקורין י' ינ'י'צ'ה'. החיצונות אומס שנפלים כנגד חוטמו (י' יש שיטל שנפלים

**מסיה לפי תומו**. שלא שאלס קסדור מה טיבו אלכ הו' ע'למן נמכוין לפי תומוס י' ואומרים ראה לא ישחט זה לעולם אלכ ע"י מוס ולא נמכווין לך שטייל צו מוס: **מתנ'** היה צכור. איל מננח בנא ודופו לאלס נגממו ובעטו אדם צכור ועשה זו מוסו: **ישחט עליו**. ואפי' י'ל כהן לפי שלהלנתו נמכוין: **גמ'** צעריה. מה שרדפו: קודם שיאל לאויר העולם. דצכור אינו קדוש עד י'ן שמתקדשו רחם: גדיא **באזניה** שיאל כל ראשו נלאין אנוי ויכול ע'ן להטיל מוס דכל זמן שלא יאל כל ראשו אינו כילוד: אימרא **בשיפתי**. ששפתיו נלאין מחלה ואנוי (א) הן קשורות ואינן נראות עד שיאל כל ראשו: **צדיעו**. טונפ'ל'ש: **איל** ולא **מיהוי**. אס לצכור יש לו מוס הכי כי פעי מיהוי הו' מוס שנגמלי ונשחט עליו דלמתי בפיקויה דלקמן (דף לו.) דאינו נחשט אלכ על יש מוס **חוטין החיצונות**. ככי דשיני שקורין י' ינ'י'צ'ה'. החיצונות אומס שנפלים כנגד חוטמו (י' יש שיטל שנפלים

## רבינו גרשום

טימא טהרותיו לא קנסו בנו לעולם: (א) זקן. כי של היה בו מום ושערו מזוולת לפי שהיה אסור בגויה: פ'גוס. רומח: (וכר של החלים היינו בדר): כל שהוא לדעתו. לדעת הכלבי'ס אסור ושלא לדעתו לא ציוו בפורוש הכלבי'ס לא לקסדור ולא לחינותק משום הכי חזיר. אבל כשצדק באונוי טהרות אחרים החינותק נמי ולא מיהוי בידם הכלבי'ס היינו לדעתם משום הכי אסור: וצריכא. דקתני והמירו חבירו וחי' דאי אשמעינן עובד כוכבים קסדור משום הכי חתירו. דלא קטן דאתי למיסקר. דאי שרית השתא דילמא אתי למעבד כשהוא גדול אימא לא: ואי אשמעינן קטן. מעשה וחינותק משום הכי חתירו דלא אתי לאחיילופי בגזול: ולא עובד כוכבים קסדור דאתי לאחיילופי בגזול דמאן ישראל דמאן דרזא לעובד כוכבים גדול דהטיל מום וקסדור דישאל הו' ואתי לאחיילופי בגזול שישאל טייל מום אימא לא לישור צריכא: לא ענו דהמירו אלא דאמרו ליה לקסדור אינו נשחט אלא איכ היה בו מום אבל אמר כ'ו' לאיתי גרמא. שמינה בצק או דבילה באונו: לאיתויי מסיח לפי תומו דאפי' כ'י'ל וכי' על מליסן זקן. כי בכור של ה' בו מוס: ושערו מזוולת וי.